

ÎNCHEIERE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea cu capital străin „Viknograd” societate cu răspundere limitată, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Partidul Național Liberal împotriva Întreprinderii cu capital străin „Viknograd” societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Partidul Național Liberal, a fost casată hotărârea din 23 noiembrie 2016 a Judecătoria Buiucani, municipiul Chișinău și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la admiterea acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 24 iunie 2016 Partidul Național Liberal a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Viknograd” SRL cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, pârâta a înaintat împotriva sa o acțiune cu privire la protecția proprietății intelectuale.

A menționat că, prin hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 26 noiembrie 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

A susținut că, ÎCS „Viknograd” SRL a pierdut procesul, iar Partidul Liberal Național a avut câștig de cauză, însă instanța de judecată nu s-a pronunțat asupra cheltuielilor de judecată.

A afirmat că, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a ÎCS „Viknograd” SRL împotriva Partidului Național Liberal cu privire la protecția proprietății intelectuale a fost reprezentat de către avocatul Filipp Druța și, respectiv, instanța este obligată să-i compenseze cheltuielile de judecată.

A relevat că, conform raportului din 30 noiembrie 2015 al avocatului, care a acordat asistență juridică în cauza enunțată și conform extrasului din contul bancar al avocatului, suma cheltuielilor de asistență juridică a constituit 4 800 de lei.

A solicitat încasarea de la pârâtă a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4800 de lei și a taxei de stat suportate în prezenta cauză.

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău acțiunea depusă de către Partidul Național Liberal a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, raportul de activitate a avocatului în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a ÎCS „Viknograd” SRL împotriva Partidului Național Liberal cu privire la drepturile de autor și conexe din 30 noiembrie 2015 și ordinul de plată nr. 29 din 12 aprilie 2016 nu pot fi puse la baza hotărârii, or, din aceste acte nu este clar și cert volumul și calitatea serviciului prestat, inclusiv prin ce fapte s-a manifestat și în ce litigiu sau în ce cauză au fost prestate respectivele servicii.

Totodată, prima instanță a reținut că, la materialele cauzei lipsește propriu-zis contractul nr. 14 din 25 iunie 2016 sau din 25 iunie 2015, care ar reflecta și proba cele invocate în acțiunea din speță, inclusiv faptul prestării serviciilor de asistență juridică pretinse calitativ și cantitativ în cauza concretă.

Prin decizia din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Partidul Național Liberal, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către Partidul Național Liberal a fost admisă și au fost încasate de la ÎCS „Viknograd” SRL în beneficiul Partidului Național Liberal suma de 4 800 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în altă cauză civilă și suma de 2 672 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în prezenta cauză.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, cerințele apelantului-reclamant formulate în baza art. 82, 90 și 96 CPC sunt întemeiate. Or, în cadrul examinării cauzei civile la cererea de chemare în judecată a ÎCS „Viknograd” SRL împotriva Partidului Național Liberal cu privire repararea prejudiciului material și publicarea în mijloacele de difuzare în masă a dispozitivului hotărârii de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, la care se face referire, ÎCS „Viknograd” este partea care a pierdut procesul, astfel, urmează să recupereze cheltuielile de judecată suportate de către apelant în mărime de 4 800 de lei.

La data de 11 aprilie 2018 ÎCS „Viknograd” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a apreciat arbitrar probele.

A menționat că, soluția instanței de apel a fost bazată pe o probă, care nu a fost cercetată în prima instanță și, anume, la dosar a fost anexată o copie a contractului de asistență juridică nr. 14 din 25 iunie 2015, însă nu este clară proveniența lui, deoarece la nenumăratele sale cereri, cât și ale primei instanțe de a fi prezentat respectivul, acesta nu a fost prezentat nici în primă instanță și nici în instanța de apel, invocându-se secretul comercial.

A susținut că, instanța de apel a comis încălcări, care au dus la soluționarea greșită a cauzei.

A afirmat că, la data de 26 noiembrie 2015 a fost pronunțată hotărârea judecătorească, prin care acțiunea a fost respinsă, iar intimatul nu a solicitat în cadrul judecării cauzei careva cheltuieli de asistență juridică sau alte cheltuieli.

A relevat că, cheltuielile de asistență juridică nu sunt argumentate pe deplin.

Prin referința depusă la data de 09 iulie 2018 Partidul Național Liberal a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 13 decembrie 2017, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent lipsesc la dosar.

Astfel, recursul, declarat la data de 11 aprilie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în

care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către ÎCS „Viknograd” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către ÎCS „Viknograd” SRL, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎCS „Viknograd” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea cu capital străin „Viknograd” societate cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic